

GAZETA LWOWSKA.

Z Dodatkiem tygodniowym i Dziennikiem urzędowym codziennym, tudzież Rozmaitościami co Srody, kosztuje w prenumeracji: Bez poczty: kwartalnie 3 złr. 45 kr., miesięcznie 1 złr. 20 kr. Z pocztą: kwartalnie 4 złr. 30 kr., miesięcznie 1 złr. 35 kr. — Inscrycja od wiersza w półkolumnie (drukem garmont) po raz pierwszy 4 kr., następnie po 2 kr. m. k.

Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya Austryacka. — Hiszpania. — Anglia. — Francya. — Szwajcaryja. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Turcya. — Z teatru wojny. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Kronika.

MONARCHYA AUSTRYACKA.

Rzecz urzędowa.

Lwów, 15. lipca. Bawiacy w Czerniowcach nauczyciel tańców p. Kornel Kawecki przesłał w pamięć uszczęśliwiającej obecności Jego c. k. Apost. Mości w krajach koronnych Galicyi i Bukowiny do Prezydym Namiestnictwa ośm dukatów w złocie i pięćdziesiąt reńskich m. k. na rzecz galicyjskiego instytutu ślepych.

Prezydym Namiestnictwa poczytuje sobie za przyjemność wyrazić wspaniałomyślnemu dawcy najczulszą podziękę za ten dar, który równocześnie użyty został na cel oznaczony.

Z c. k. Prezydym Namiestnictwa.

Sprawy krajowe.

Jego c. k. Apost. Mość Cesarz udając się 4. b. m. z Czerniowiec w dalszą podróż, raczył wydać następujące najwyższe pismo własnoręczne:

„Kochany prezydencie krajowy Schmück!

Jawne oznaki przychylności dla Mojej Osoby, w których okazywaniu ubiegały się wszystkie klasy ludności podczas Mojej podróży do prowincyi powierzonej Twojemu staraniu, są dla Mnie nowemi dowodami tych wiernych i patriotycznych uczuć, jakie ludność ta jak zawsze tak i teraz śród trudnych stosunków wynikłych z koniecznej koncentracyi wojsk w kraju okazać usiłowała. Miła Mi przeto rzeczą wyrazić w tej mierze Moją łaskę, którą chciej mieszkańcom niezwłocznie oznajmić.“

Czerniowce, 4. lipca 1855.

Franciszek Józef, m. p.

Jego Cesarzowiczowska Mość Najdostojniejszy Arcyksiążę Karol Ludwik z swym adjutantem p. baronem Buol-Berenburg w podróży do Tarnopola, dnia 11. czerwca, raczył zboczyć z traktu Brodzkiego $\frac{3}{4}$ godziny jazdy do Uniowa, dla najlaskawszego odwiedzania wiekiem i słabością obciążonego J. E. JWks. Metropolity i Prymasa Michała Lewickiego. Po rannem śniadaniu i łaskawem zwiedzeniu Uniońskiej cerkwi niegdyś Archmandryi OO. Bazylianów, w której murach spoczywają zwłoki babki sławnego rodu Jagiellonów t. j. Kijowskiej księżny Alexandry a matki Zofii czwartej żony króla Władysława Jagiełły i innych sławnych mężów Rusi, udał się Nasz Najdostojniejszy Arcyksiążę po $1\frac{1}{4}$ godziny pobytu w Uniowie w dalszą swą podróż.

(Mianowania ob. nr. 160 G. L.)
(Dokończenie.)

Sekretarzami rady przy wyższym sądzie w Krakowie:
1. kwieszkowany radzca foralny Józef Perrelli, 2. sekretarz sądu karnego w Rzeszowie Szczepan Jaworski, 3. adjunkt sądu okręgowego w Oderbergu Ernest Farnik z przeznaczeniem jako zastępca wyższego prokuratora państwa.

Sekretarzami rady przy sądzie krajowym w Krakowie:
1. Sekretarz sądu karnego w Wiśniczu Mateusz Zuamięcki, 2. protokolista rady przy sądzie szlacheckim w Tarnowie Józef Jaworski, 3. adjunkt protokolisty rady przy galic. sądzie apelacyjnym Ignacy Drenig, 4. adjunkt sądu okręgowego w Fridek Tomasz Kunzek i 5. c. k. auskultant Karol Etmayer-Adelsburg; trzej ostatni z przeznaczeniem jako zastępcy prokuratora państwa.

Sekretarzami rady przy sądzie obwod. w Tarnowie:

1. Sekretarz foralny w Tarnowie Ignacy Kummer i c. k. auskultanci 2. Jan Kędziński i 3. dr. Józef Sacher; obadwaj ostatni z przeznaczeniem jako zastępcy prokuratora państwa.

Sekretarzami rady przy sądzie obwod. w Nowym Sączu:
1. Sekretarz foralny w Tarnowie Jan Łucki, 2. aplikant sądu w Krakowie Maxymilian Grabowski i 3. c. k. auskultant Bazyli Kopytyński; dwaj ostatni z przeznaczeniem jako zastępcy prokuratora państwa.

Sekretarzami rady przy sądzie obwod. w Rzeszowie:

1. Sekretarz foralny w Tarnowie Ignacy Bartmański i 2. c. k. auskultant Jan Pogonowski z przeznaczeniem jako zastępca prokuratora państwa.

Adjunktami sądu przy krajow. sądzie w Krakowie:

1. Komornik pograniczny w Wojniczu Albert Chłopicki, 2. aktuaryusz sądu karnego w Rzeszowie Michał Nowak, 3. zastępca pisarza przy sądzie pokoju w Chrzanowie dr. Leon Majewski i c. k. auskultanci: 4. Marceł Krobicki, 5. Aleksander Jasiński, 6. Ludwik Łapiński, 7. Maurycy Kulczycki, 8. Lucylian Krynicki i 9. Jan Balzar.

Adjunktami sądu przy obwod. sądzie w Tarnowie:

1. Komornik pograniczny w Tarnowie Wawrzyniec Wisłocki, 2. zastępca protokolisty rady przy trybunale w Krakowie Aleksander Piechowicz i c. k. auskultanci: 3. Aleksander Michalikowski, 4. Franciszek Zdański, 5. Wiktor Schimeczek, 6. Bronisław Ramult i 7. Nikodem Garbaczowski.

Adjunktami sądu przy obwod. sądzie w Nowym Sączu:

1. Komornik pograniczny w Kentach Adam Stupuński, 2. aplikant sądu w Krakowie Józef Galkowski i c. k. auskultanci: 3. Rudolf Schmiritz, 4. Michał Liśkiewicz, 5. Kajetan Orlecki i 6. Nicefor Więkowski.

Adjunktami sądu przy obwod. sądzie w Rzeszowie:

1. Komornik pograniczny w Nisku Eligiusz Sobolewski, 2. aktuaryusz karnego sądu w Rzeszowie Józef Rzeszowski, 3. zastępca protokolisty rady przy wyższym sądzie w Krakowie Anastazy Mikulewski i c. k. auskultanci: 4. Ludwik Zdański i 5. Józef Mochuacki.

Dyrektorem urzędów pomocniczych przy wyższym sądzie krajowym w Krakowie:

Rewident rachunków pupilarnych sądu szlacheckiego w Tarnowie Jan Godlewski.

Adjunktem dyrekcji przy tymże wyższym sądzie krajowym:

Kancelista szlacheckiego sądu w Tarnowie Józef Henoch.

Dyrektorem urzędów pomocniczych przy sądzie krajowym w Krakowie:

Adjunkt ekspedytu szlacheckiego sądu we Lwowie Bazyli Czajkowski.

Adjunktami dyrekcji przy tymże sądzie krajowym:

1. Rewident rachunków pupilarnych szlacheckiego sądu w Tarnowie Józef Darski i 2. kancelista szlacheckiego sądu w Tarnowie Feliks Ponikło.

Dyrektorem urzędów pomocniczych przy sądzie obwodowym w Tarnowie:

Adjunkt protokołu podawczego przy forum Tarnowskim Julian Lesiecki.

Adjunktami dyrekcji przy tymże sądzie obwodowym:
1. Dyrektor ekspedytu szlacheckiego sądu w Tarnowie Józef Elsner, i 2. registrant szlacheckiego sądu w Tarnowie Aleksander Dzikowski.

Dyrektorem urzędów pomocniczych przy obwod. sądzie w Nowym Sączu:

Kancelista szlacheckiego sądu w Tarnowie Adam Kucharski.

Adjunktami dyrekcji przy tymże sądzie obwodowym:

1. Kancelista karnego sądu w Rzeszowie Seweryn Maciejowski i 2. kancelista szlacheckiego sądu w Tarnowie Konstantyn Lisowski.

Dyrektorem urzędów pomocniczych przy obwod. sądzie w Rzeszowie:

Kancelista karnego sądu w Rzeszowie Tomasz Spitzer.

Adjunktem dyrekcji przy tymże sądzie obwodowym:

Kancelista karnego sądu w Rzeszowie Aleksander Solecki.

Dyrektorem urzędu hipotekowego w Krakowie:

Teraźniejszy zastępca dyrektora Stanisław Popielecki.

Adjunktem urzędu hipotekowego tamże:

Przysięgły dyurnista przy galicyjskiej tabuli krajowej Teodor Błoński-Biberstein.

Minister sprawiedliwości nadał opróżnioną przy galicyjskiej tabuli krajowej we Lwowie posadę registratora dyrektorowi tamtejszego miejskiego urzędu ksiąg gruntowych Antoniemu Chitry-Freysfeld.

Hiszpania.

(Świeższe wiadomości.)

Z Barcelony donoszą pod dniem 10. lipca: Robotnicy wyszli z miasta, koczując z bandami chłopstwa po wsiach. Gwardya narodowa oświadczyła się za rządem i objęła straż miasta. W mieście panuje spokój, sklepy znouwu pootwierane. Zapatero otrzymał posiłki i oczekuje dalszego wzmocnienia, by wystąpić zaczepnie.

(Litogr. koresd. austr.)

(Kondolencya za Raglanem. — Niepokoje po fabrykach. — Milicyi rozbijają. — Napady zbojeckie. — Wiadomości z Barcelony.)

Na posiedzeniu Korteżów dnia 2. lipca zaproponował p. Gaminde, ażeby Korteży oświadczyły, że Izba z wielkim żalem dowiedziała się o zgonie lorda Raglana, który podczas wojny o niepodległość tak ważne przysługi wyświadczył Hiszpanii. Minister spraw zagranicznych wezwał Izbę, ażeby odroczyła wotum, aż rząd otrzyma urzędowe doniesienie o śmierci lorda Raglana.

Od czasu, jak się wszczęły niepokoje w Barcelonie, donoszą o powstaniu w Malats, Maulen i Roda. Wszystkie fabryki w Barcelonie pozamykane. Robotnicy próżnują i narażeni są na nędzę i głód.

Milicyę narodową w Igulada, Barcelonie i San Andres de Palomar (w Kastylji) rozbijono już dnia 28. czerwca.

Kuryerską pocztę z Santander, która dnia 1. lipca miała przybyć do Madrytu, zatrzymała banda powstańców. Powóz i wszystkie listy spalili powstańcy.

Najnowsze wiadomości z Barcelony są pomyślniejsze.

(Demisyja Sekretarza ambasady amerykańskiej. — Banda karlistów pojmana. — Projekt dobrowolnej pożyczki pod obronę Korteżów.)

Z Madrytu piszą pod dniem 5. lipca. „Sekretarz ambasady amerykańskiej, Perry, znany z swej scysyi z panem Soule, otrzymał dymisyę i zawiesił natychmiast swe urządowanie. — Banda Karlistów pod dowództwem bakałarza Matadepera, została razem z nim pojmana; tylko dwom ludziom udało się umknąć.“

Depesza z Madrytu z 5. lipca donosi: „Korteży wzięły pod rozważę projekt względem dobrowolnej pożyczki w kwocie 200 milionów realów“.

(Zeit.)

Anglia.

(Świeższe wiadomości.)

Londyn, 11. lipca. Sir Bulwer zapowiada na piątek mocyę względem wotum nieufności za postępowanie lorda J. Russell w Wiedniu. W debacie nad powszechnym egzaminem urzędów oświadczyła się większość za rządem. Mocye Roebucka, ażeby wszyscy ministrowie byli obecni na debacie nad jego wnioskiem, odrzucono większością 25 głosów. Lord Russell nie był obecny; rozchodzi się pogłoska, że się podał do dymisyi. Admirał Dundas otrzymał zlecenie, ażeby żądał uwolnienia jeńców pojmanyh w Hangoe.

(L. k. a.)

(Posiedzenie z d. 6. lipca. — Rozbiór konferencyi wiedeńskich.)

Na posiedzeniu izby niższej z 6. b. m. żądał Mr. Gibson wyjaśnień co do tego, jak się ma rzec z opozycją ministrów przeciw zdaniu ich kolegi, byłego pełnomocnika Anglii na konferencyach wiedeńskich względem planu, który Austria chciała przedłożyć Rosyi, by ograniczyć jej przewagę na Czarnem morzu. Lord J. Russell przyznaje, że Mr. Gibson ma wszelkie prawo żądać wyjaśnień, i oświadcza, że ich najchętniej udzieli. Cel wojny nie jest bynajmniej tak niewyraźny, jak sądzi poprzedni mowca. Nawet najpospolitszy robotnik w Anglii pojmuje go bardzo dobrze. Wojna ta niemoże się skończyć na samym traktacie między sprzymierzonymi a Rosyą. Potrzeba raczej powszechnego traktatu, którymby się zobowiązały wszystkie mocarstwa europejskie utrzymać całość i niezawisłość państwa tureckiego. Potem przeszedł Lord J. Russell do obrad konferencyi wiedeńskiej w sprawie trzeciego punktu gwarancyi. Hrabia Buol — powiada — utrzymywał, że najlepszy sposób do rozstrzygnięcia tej kwestyi zależy w ograniczeniu rosyjskiej siły zbrojnej na Czarnem morzu. Wszelako wspominał hrabia także o innym jeszcze, na pozór skutecznym środku, mianowicie, ażeby wzmocnić Turcyę zamiast osłabiać Rosyę. A w końcu zrobił jeszcze wniosek mający na celu zrównowazenie sił w taki sposób, że gdyby Rosya powiększyła swą siłę zbrojną na czarnem morzu, uczyniłyby to samo Anglia, Francya, Austria i Turcyja. Oprócz tego zagwarantowałyby Anglia, Francya, Austria i Rosya traktatem całość i niezawisłość Turcyi. Jemu (Lordowi Russell) zdawało się wtedy, że postanowienia te następczą bezpieczeństwo Turcyi, i odtąd niezmięniło się jego zdanie. Rząd austriacki podjął się przedłożyć Rosyi jako ultimatum tę alternatywę, czy chce przystać na tę propozycyę, czy też ograniczyć swoją potęgę na czarnem morzu. Gdyby ze strony Rosyi nastąpiła na oboje odmowna odpowiedź, opuściłby ambasador austriacki w ośmiu godzinach Petersburg, konwencya wojskowa z Francyą zostałaby podpisana, a armia austriacka zajęłaby takie pozycye, że mogłaby rozpocząć wojnę każdej chwili. Wprawdzie nieprzrzekł rząd austriacki niezwłocznego wypowiedzenia wojny, ale oświadczył, że odrzucenie swego projektu będzie uważał za *casus belli*. — Minister austriacki oświadczył, że odrzucenie to pociągnie za sobą wojnę, a on (Russell) niewątpi bynajmniej, że przypuściwszy opór ze strony Rosyi, byłoby w tym razie przyszło istotnie do wojny między Austrią i Rosyą. Szczegóły zawarte w nocie hrabiego Buola o stanie rzeczy są zupełnie prawdziwe. Otoż teraz zdecydowali koledzy jego w ministerjum angielskiem, że projekt au-

stryacki nienastępczą dostatecznej podstawy do dalszego prowadzenia układów. Gdy zaś p. Gilson zapytuje go, dlaczego w obec takiej różnicy zdania niewystąpił z gabinetu, musi odpowiedzieć na to, że w takim razie byłby postąpił wbrew ogólnym zasadom swoim. On obowiązał się, jakiegokolwiek byłoby jego osobiste zdania o kwestyi wojennej, wspierać wedle sił swoich ministerjum Palmerstona, gdyż upadek tego gabinetu uważał za największe niebezpieczeństwo, a oraz był tego zdania, że wystąpienie jego wziętohy za oznakę słabości gabinetu i za wróżbę blizkiego jego upadku. (W. Z.)

(Nowiny dworu. — Króla Leopolda przyjęcie. — Adres uniwersytetu podany. — Hr. Persigny przyjechał. — Kondolencya Czarza Napoleona do wdowy Raglan. — Obchód rocznicy niepodległości amerykańskiej.)

Król Leopold, książę Fladryi i księżniczka Charlotte z Belgii robili wczoraj w towarzystwie księcia Alberta wycieczkę do pałacu krzyształowego w Sydenham. Wieczorem byli dostojni goście z Jej Mości Królową Wiktoryą na operze włoskiej, a na przyszły poniedziałek mają pojechać do Osborne. — Lord Derby, kanclerz uniwersytetu w Oxford, doręczył wczoraj Jej król. Mości na osobnej audyencyi adres uniwersytetu. — Hrabia Persigny, ambasador francuski przy tutejszym dworze, przybył wczoraj znowu z swoją małżonką i liczną swiatą do Dworu gdzie go przyjmował konsul francuski. Dopiero w kilka godzin potem udał się w dalszą podróż do Londynu. — Cesarz Napoleon wyraził familii Lorda Raglana w własnoręcznem piśmie swoją kondolencyę nad jego stratą. W piśmie tem wyraża się z wielkim szacunkiem i uznaniem o przymiotach wojskowych i osobistych zaletach zmarłego, policza mu szczególnie za zasługę, że przykładem swoim przyczyniał się wielce do utrzymania tak potrzebnej jedności i zgody między jeneralicją, oficerami i wojskiem armii sprzymierzonych, i powiada w końcu, że historia postawi go niezawodnie w rzedzie pierwszych bohaterów wojennych Europy. — Rocznicę ogłoszenia niepodległości Zjednoczonych Stanów Ameryki północnej obchodzono tu przedwczoraj świetnym bankietem u zamożnego Amerykanina Peabody. Wielu bawiących tu znakomitych Amerykanów, między tymi exprezydent Filmore, i znaczna liczba Anglików znajdowali się na tym festynie. Wznoszono na przemian toasty na cześć Królowej Wiktoryi i prezydenta, Anglii i Stanów Zjednoczonych z równą serdecznością. (Zeit.)

Francya.

(Poczta paryska z dnia 7. lipca.)

Pomyślnie wiadomości z wszystkich prawie departamentów o stanie urodzajów tegorocznych, a mianowicie obfite zbiory w Algierji wywarły dobroczynny wpływ na życie materialne, równie jak na stosunki handlowe. Ceny zboża, owoców, jarzyn, mięsa i innych artykułów pożywienia spadły znacznie, co szczególnie przynosi ulgę uboższym klasom ludności. — W noc z dnia 5. na 6. b. m. aresztowano w Nantes trzydziestu kilka osób, jak słyhać, za udział w tajnych towarzystwach. — Z departamentu Ariège donoszą ciągle o nowych aresztacyach wychodźców hiszpańskich (Karlistów). — Panujące od kilku dni upały wywierają swój zwykły wpływ na rozstrojone umysły. Samobójstwa się mnożą. W jednym dniu odebrało sobie życie pięcioro ludzi. — Cesarz przesłał wdowie po jenerale Mayran, który poległ pod Sebastopolem, list kondolencyjny. — Rząd francuski zakupuje znowu konie w Niemczech i sprowadza je koleją żelazną do Francyi. — Do Tulonu zawinął okręt rosyjski o 250 beczkach pojmany na morzu azowskiem. — Na prowincyi nie ustają śledztwa przeciw koalicjom robotników. Z pomiędzy 24 robotników obwinionych przed sądem w Lugdunie, uwolniono sześciu, resztę skazano na 18 dni, 2 miesiące i 4 miesiące więzienia. Podobne wyroki zapadły także po innych miastach.

Liczba cudzoziemców, którzy zwiedzają kaplicę, gdzie spoczywają zwłoki Napoleona, tak jest znaczna, że książę Hieronim — jak oznajmia *Monitor* — oddał Cesarzowi klucz od kaplicy, żeby go dano gubernatorowi inwalidów. Książę Hieronim zatrzymał u siebie tylko klucz od samego grobu. — W obozie pod St. Omer budują nowe baraki na pięć do sześciu tysięcy wojska, które ma być ściągnięte z innych stron Francyi. — Na wstawienie się księcia Napoleona ma teraz dziennie 1500 żołnierzy załogi paryskiej wolny wstęp do pałacu wystawy. — Według wykazów urzędowych pomnożyły się dochody celne w miesiącu czerwcu r. b. w porównaniu z rokiem poprzedzającym o 764.000 franków.

Gazette des Tribunaux donosi o aresztacyi 90 karlistowskich oficerów i partyzantów w chwili, kiedy rozmaitemi szlakami z departamentu Ariège chcieli wejść do Katalonii. Od niejakiego czasu było już uorganizowane powszechne powstanie i z wszystkich punktów Francyi wyruszyli wychodźcy karlistowscy ku Pyreneom, ale na rozkaz ministra spraw wewnętrznych pojmała żandarmerya z wielką zrecznością prawie wszystkich wychodźców oczekiwanych z upragnieniem w Katalonii i wydała ich władzom francuskim w Foix. Między aresztowanymi znajdują się pułkownicy Barnabé, d' Agramon i Fernand Navarro; były kapitan Merina i Cabrera pod nazwiskiem Pascal Fernand, kapitan Józe, Guerris, znany z dawniejszych powstań i inni.

Francuskie pułki w Rzymie skompletowano na stopę wojenną. Słyhać, że Alessandria ma dostać załogę francuską. Piemontezcy bawiący w Paryżu poczytują to za złe, że w mowie od tronu przy zagajeniu posiedzeń ciała prawodawczego nie było wzmianki o sardyńskiej armii, ani o rządzie sardyjskim.

Z Marsylii donoszą o odplynięciu nowych bardzo znacznych transportów broni, amunicji i zapasów wojennych wszelkiego rodzaju do Oryentu.

Z Lugdunu odpłynął dnia 30. czerwca okręt liniowy „Duperre“ z ładunkiem materiału wojennego do Konstantynopola.

Szwajcaria.

(Genewę proletaryat niepokoi.)

Berna, 2. lipca. Wiadomości z Genewy są bardzo niepokojące. Proletaryat, zamieszkujący dzielnicę St. Gervais, nie chce zapominać o obeldze, jakiej doznał szef jego J. Fazy i przybiera groźną postawę. W kółkach rządowych panuje z tej przyczyny wielka obawa.

(Sprawa kapucynów w Tesynie zagadzona.)

Równocześnie z kapucynami lombardzkimi wydano z kantonu Tessyńskiego także kilku kapucynów sardyńskich, którzy wnieśli do swego rządu zażalenie. Za wdaniem się władz sardyńskich ofiarował rząd kantonalny wynagrodzenie tym zakonnikom, którzy na polecenie swego rządu poprzestali na tem; przeczo sprawa ta zagadzona została w sposób polubowny.

Włochy.

(Świeższe wiadomości. — Jego Świątobliwość odwiedził króla portugalskiego. — Król wyjechał do Neapolu. — Mord publiczny.)

Jego Świątobliwość Papież odwiedził dnia 2. lipca króla Portugalii przybyłego z Paryża. Wieczór tego samego dnia był Jego królewska Mość z swym bratem księciem Oporto z wizytą pożegnawczą w Watykanie, poczem w towarzystwie Ich królewiczowskich Mości księciem i księżną Brabancyi zwiedzali muzea. Nazajutrz odjechał król z księciem Oporto do Civitavecchia, zkad się udają do Neapolu.

Z **Ankony** donoszą pod dniem 29. czerwca, że w małej wiosce Corinaldo ksiądz Don Paolini ugodzony został wystrzałem z pistoletu. Skrytobójcy nieodkryto jeszcze.

(Objaśnienie rozporządzenia o klasztorach. — Wojenne i wojskowe rozporządzenia. — Wstawianie się za skrytobójcą Felici.)

Turyn, 1. lipca. Jak wiadomo, nakazuje ustawa klasztorna w Piemencie zachować te klasztory, których zakonnicy zajmują się sprawami parafii, pielęgowaniem chorych lub nauką; dekret ministra oświecenia objaśnia teraz to rozporządzenie w ten sposób, że udzielające nauki zakonnice muszą trzymać się powszechnych przepisów istniejących pod względem nauki publicznej. Zresztą dodaje, że przepisane inspekcje mają się odbywać z wszelkimi względami, jakich wymagają stosunki klasztoru żeńskiego.

Kilku pozostawionych do dyspozycji oficerów powołano napowrót, a niektórzy z nich otrzymali rozkaz, by się przygotowali do odplynięcia do Krymu.

Ministerjum wojny uchwaliło jak słyhać, nieudzielać w tych czasach żadnych urlopów.

Mówią, że z 10. b. m. ma być cała klasa z roku 1829 powołana do broni.

Królowa Chrystyna przybyła dnia 3. lipca do Genuy.

Z **Rzymu** donoszą dziennikowi *Messag. di Modena*, z 25. z. m. za najpewniejsze, że Jego Eminencya kardynał Antonelli upraszał Ojca Świętego o ulaskawienie skrytobójcy Felici.

(A. B. W. Z.)

Niemce.

(Proces o zdradę państwa w Berlinie. — Sprawa i powód aresztacji w Koburgu Eischera. — Dezercya ukroczona w Hamburgu.)

W **Berlinie** toczył się przed trybunałem państwa dnia 2. lipca proces względem przygotowawczych czynności do zdrady stanu. — Oskarzeni byli, właściciel dóbr Puttkammer-Kleszczyński z Trzyna w obwodzie Libawskim, niejaki Kalkstein z Lumina i właściciel dóbr Baliński. Kleszczyński, najwięcej skompromitowany uszedł i znajduje się obecnie w Paryżu. On i Kalkstein są obwinieni, że dnia 30. listopada 1853 przesyłali Balińskiemu akcye Mazziniego, proklamacye rewolucyjne itp., ażeby je dalej rozszerzał; Baliński zaś obwiniony, że o tem nieuwiadomił władzy. Obżalowani zaprzeczali w indagacji istotę czynu, a iż nie było przeciw nim przekonawczych dowodów, przeto Kalkstein i Baliński zostali uwolnieni, Kleszczyńskiego zaś skazał trybunał na trzy lata więzienia.

Książęcy lipijski minister gabinetowy tajny radca Dr. Fischer, który jakeśm donieśli, aresztowany był dnia 3. lipca wieczór w Koburgu, a nazajutrz za złożeniem kaucyi 800 talarów, wypuszczony został na wolność, przybył dnia 5. lipca do Frankfurtu. Uzupełniając nasze pierwsze doniesienie o aresztacji pana Fischer (nr. 158 G. L.) dodać musimy, że obwiniony był o obelgi przeciw najwyższej władzy państwa, których się dopuścił, podając w imieniu Stanów Gotajskich do sejmu związkowego protestacyę przeciw niektórym postanowieniom nowej konstytucji Gotajskiej. — Podobny wypadek aresztacji zdarzył się przed laty w Berlinie, gdzie za akta w proc sie przeciw rządowi pruskiemu aresztowano nassauskiego fajnego radce Almendingen i pociągnięto do indagacji kryminalnej. Sprawa ta była w swoim czasie głośna w świecie prawniczym i wywołała mnóstwo uczonych rozpraw polemicznych.

W Hamburgu powiodło się wojskowej komendzie położyć poniekąd tamę dezercji tamtejszych żołnierzy do angielskiej legii cudzoziemców na wyspie Helgoland. Napomniano żołnierzy do zachowania przysięgi, skreślono im los, na jaki się narażają, porzucając

służbę i obowiązek itp. To skutkowało lepiej, aniżeli rozstawione strażę, które — jak się już nieraz zdarzała, same dezertowały.

Rosya.

(Nowy uniform w wojsku i w urzędzie.)

Dawniej już zwracano na to uwagę, że teraźniejszy Cesarz rosyjski nie tylko armię ale i wszystkie przynależne organa nowo uniformuje i to krojem narodowego rosyjskiego kaftana. Podobnej zmianie ulegnie obecnie także uniform urzędników cywilnych, jednak zatrzymany jest w biurze frak i surdut uniformowy z małą tylko odmianą, a dla wygody wolno przy tym ubiorze nosić czapkę bez szpady.

Turcya.

(Mianowania.)

Mussurus mianowany pełnomocnikiem Porty przy dworze Sardyńskim, a dotychczasowy pełnomocnik de Klerkowe samoistnym ministrem-rezydentem w Bruxeli.

(L. k. a.)

Z teatru wojny.

(Świeższe wiadomości.)

Książę Górczakow donosi (według depeszy z Berlina dd. 11. b. m.), że od 5. do 7. lipca wieczór nie ważnego niezaszło ani pod Sebastopolem ani na innych punktach w Krymie. Nieprzyjaciel bombardował znowu Geniczek, niewyrządził nam jednak szkody. Jenerał Pelisier donosi do francuzkiego ministra wojny: 8. lipca 10 god. wieczór. Niemam panu nic nowego donieść. Roboty około baterji zatoki okrętowej postępują naprzód pomimo bardzo silnego ognia ze strony nieprzyjaciela. Każdy pracuje, co sił staje.

Z Petersburga donoszą pod dniem 6. b. m. do Królewca: Łodzie kanonierskie zniszczyły dnia 2. b. m. w nocy fińską barkę pod Grossiszora. Nazajutrz rano była pięciu-godzinna kanonada pod Krausajagorka, gdzie znacznie uszkodzono kasarnie.

(Depesze lorda Raglana z 23. czerwca.)

Z **nad morza czarnego.** *London Gazette* ogłasza dwie depesze uzupełniające sprawozdania o niepomyślnym ataku z 18go. Pierwsza depesza lorda Raglana z 23. czerwca opiewa w te słowa:

„Mylord! Donoszę panu w depeszy mojej z 19go, że o obrotach trzeciej dywizji złożę raport dokładny, jak tylko otrzymam raporta od jenerał-porucznika sir R. England i dowodzących pod jego rozkazami jenerał-majorów. Pierwsza brygada pod wodzą jenerał-majora *Barnard'a* posunęła się naprzód gościńcem Woroncowa i ustawiła się po prawej stronie parowu dla wspólnego działania z atakującymi kolumnami skrzydła prawego, gdy tymczasem druga brygada pod jenerał-majorom *Eyre* zesłała w parów dzielący lewe skrzydło Anglików od okopów francuzkich wysuniętych na prawo, a to by uderzyć na zasadzki nieprzyjacielskie i zrobić demonstracyę u kończyny parowu. — Rozkaz ten wykonano z największą odwagą, a wojska trzymały się dzielnie na swem stanowisku mimo ognia zabójczego i cofnęły się w porządku w ciągu wieczora, zostawiwszy wprzód posterunek wojskowy na cmentarzu, który był zrana także atakowany. Ponieważ zajście to stało się ważne dla różnych zachodzących przy tem okoliczności, zaczęm mam zaszczyt przestać panu odpis listu jenerał-majora i tym sposobem zawiadomić pana o szczegółach, zwrócić Jego uwagę na tych oficerów, którzy się według raportu wspomnianego jenerał-majora najbardziej w służbie odznaczyli i równocześnie zalecić własne raportującego zastugi.“

Właściwe sprawozdanie zawiera się przy załączonem piśmie jenerała Eyre.

(Zeit.)

Doniesienia z ostatniej poczty.

Paryż, 12. lipca. Jenerał Pelissier donosi pod dniem 10. b. mies. Dziś otworzyli Anglicy gwałtowny ogień na wielki Redan, wieczór przestawali Rosyanie odpowiadać. Anglicy postępują nieustannie z swemi robotami. Renta wczorajsza: 65, 95; 92, 50; akcye kolei zelaznych: 621, 25.

Londyn, 11. lipca. Jenerał Simpson donosi z dnia 9. b. m. Zamierzam rozpocząć jutro bombardowanie Redanu. Stan zdrowia w armii jest pomyslny. Książę Górczakow proponował zamianę jeńców w Odesie.

Gdańsk, 12. lipca. Okręt „Geysler“ zawinął do tutejszego portu; zostawił dnia 9. połączoną flotę pod Kronsztadem na dawniejszem stanowisku. Seymour niestracił oka.

Najnowsza poczta zamorska donosi z Kalkuty pod dniem 2go czerwca, że rząd zamierza założyć podmorski telegraf między Madras a Ceylonem. W Birmie pojmano morderców kapitana Madigan i spokój panował na granicy Peszaweru i w Pegu.

Z **Aleksandrii** donosi pod dniem 6. lipca *Gazeta tryest.*: Dziś rano około ósmej godziny oznajmił huk dział wylądowanie Jego Cesarzewiczowskiej Mości Arcyksięcia Ferdynanda Maxymiliana i w tej chwili (godz. 9.) jedzie Wicekról śród odgłosu muzyki z świetnym orszakiem kawaleryi, piechoty, artyleryi, baszibozuków miastem do Ras-el-Tien na powitanie dostojnego Gościa. (L. k. a.)

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 14. lipca.

Hr. Salis, c. k. feldmarszałek-lejtnant, z Przemysła. — PP. Pohorecki Hieronim, z Żółkwi. — Ustrzycki Waler., z Zamiechowa. — Kozłowski Ant., z

Bolechowa. — Zaborowski Konst., z Liskowice — Kellermann Edward, c. k. radaea lekarski, z Czerniowic. — Kilian Winc., c. k. komisarz obw. z Brzeżan.

Dnia 15. lipca.

Hr. Gołuchowski Stanisł., z Skaty. — PP Głogowski Art, z Bojańca. — Bobowski Konst., z Humnisk. — Pilatowski Marcelli, z Boberki. — Lipski Felix, z Ł. czyc. — Domaradzki Seweryn, z Stanimirza. — Polanowski Stanisł, z Żółkwi.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 14. lipca.

Hr. Borkowski, do Przemysła. — Hr. Dzieduszycki Maur, c. k. radaea namiestnictwa, do Bóbrki. — PP. Schanz, c. k. jenerał-major, do Krakowa. — Gurowich, c. k. jenerał, do Przemysła. — Trzeciński Piotr, do Żurawna. — Brzozowski Karol, do Gajów. — Głogowski Art, do Bojańca. — Walewski Alex., do Kłodna. — Ślaski Ign., radaea magistratualny, do Mikołajowa.

Dnia 15. lipca.

Hr. Krasicki Kazim., do Brzeska. — Hr. Bąkowski Jan, do Rozdoła. — Hr. Skarbek Sew., do Magdalówki. — PP. Janiszewski Jul., do Derewacza. — Madejski Maryan, Dr. praw, do Polanicy. — Smolka Franc., adw. krajowy, do Morszyna. — Polański Teod., adw. krajowy, do Rudnik. — Starzewski Tad., adw krajowy, do Pomelny. — Winnicki Hip., do Humieniec. — Padlewski Alex., do Dolhego.

Kurs lwowski.

Dnia 14. lipca.

Table with 2 columns: item name and price. Items include Dukat holenderski, Dukat cesarski, Półimperyal zł. rosyjski, Rubel srebrny rosyjski, Talar pruski, Polski kurant i pięciozłotówka, Galicyj. listy zastawne za 100 zr., Galicyjskie Obligacje indem., 5% Pożyczka narodowa.

Table with 4 columns: gotówka (złr., kr.) and towarem (złr., kr.). It shows exchange rates for various items.

Kurs listów zastawnych w gal. stan. Instytucie kredytowym.

Dnia 14. lipca 1855.

Table showing interest rates for various financial institutions and types of loans (kupony, przeda, dawa, żada).

Wiedeński kurs papierów.

Dnia 11. lipca.

Table with multiple columns listing various bonds and interest rates (e.g., Obligacje dlugu państwa, detto pożyczki narod., etc.) and their corresponding prices.

Wiedeński kurs weksłów.

Dnia 11. lipca.

Table showing exchange rates for Amsterdam and Augsburg.

Table listing various international exchange rates for cities like Frankfurt, Genua, Hamburg, Lipsk, etc.

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 12. lipca o pierwszej godzinie po południu.

Detailed text listing various market prices and exchange rates for different types of bonds and currencies.

(Kurs pieniężny na giełdzie wiedeńskiej d. 12. lipca o pół do 2. po południu.)

Ces. dukatów stopionych agio 27 3/4. Ces. dukatów obrączkowych agio 27 1/4. Ros. imperyały 9.53 Srebra agio 23 1/4 gotówka

Telegrafowany wiedeński kurs papierów i weksli.

Dnia 14. lipca.

Text listing telegraphic exchange rates for various bonds and currencies, including Amsterdam, Augsburg, Genua, Frankfurt, etc.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 13. lipca.

Table with 6 columns: Pora, Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum., Stopień ciepła według Reaum., Stan powietrza wilgotnego, Kierunek i siła wiatru, Stan atmosfery.

TEATR.

Dzisiaj: Opera niem. „Lucrecia Borgia.“ (Występ p. Schreiber-Kirchbergerowej.)

KRONIKA.

(Stan cholery we Lwowie.)

Dnia 13. lipca zachorowało na cholere osób 89 — a umarło 33. — Ogółem od powstania zarazy we Lwowie d. 9. czerwca do dzisiaj zachorowało osób 1380 a umarło 702.

(Ródwód Lorda Raglan.) Fitzroy James Henry Somerset, czyli jak się nazywał od czasu wyniesienia swego na godność para w roku 1852, Lord Raglan, byłto dziewiąty syn piątego księcia Beaufort. Urodził się w roku 1788 i miał przeto 67 lat. Wojskowy jego zawód rozpoczął się od roku 1804, w którym wstąpił jako kadet do czwartego pułku dragonów. Feldmarszałkiem został mianowany w zeszłym roku, przedtem zaś był przez długi czas adjutantem i wojskowym sekretarzem księcia Wellingtona. W bitwie pod Waterloo stracił jedną rękę. Także i w zawodzie dyplomatycznym pełnił znakomite usługi. W roku 1807 był przyłączony z charakterem do ambasady w Konstantynopolu, w

roku 1814 został sekretarzem legacji w Paryżu, od stycznia do marca 1815 był pełnomocnym ministrem, a od roku 1816 do 1819 znova sekretarzem legacji. W roku 1822 wysłano go do Wiednia i Werony, w r. 1823 w osobnej misji do Madrytu a w r. 1826 do Petersburga. Od roku 1819 do 1827 był Fitzroy Somerset sekretarzem jenerała feldzeugmajstra, a od sierpnia 1827 aż do września 1852 sekretarzem wojskowym naczelnego komendanta, księcia Wellingtona. Wtym samym czasie, gdy został wyniesiony na godność para, mianowicie we wrześniu 1852, mianowano go także jenerałem feldzeugmajstem. Pozostał po nim syn Ryszard Henryk Fitzroy, urodzony w Paryżu w roku 1817.

— W teatrze de la Porte St. Martin w Paryżu przedstawiać mają z końcem lipca wielki dramat pod nazwą: „L'Histoire de Paris.“ Autorem tej sztuki jest znany pisarz dramatyczny Paweł Maurice, i przedstawione w niej są dzieje Paryża od czasu Gallów aż do wystawy przemysłowej roku 1855. 500 do 700 aktorów, tancerek i statystów wystąpi w tej sztuce, a rozmaitych widoków Paryża będzie 48.